

INFILM
INFINITY
ČESKÁ TELEVIZE
MEDIAPRO PICTURES

uvádějí
nový film Jiřího Vejdělka

ROMING

Komedie s Bolkem Polívkou a Mariánem Labudou
od tvůrců filmu Účastníci zájezdu

Film byl realizován s finanční podporou Státního fondu
České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie

Realizované s finančnou podporou
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

distribuce FALCON

Režie: Jiří Vejdělek

Producenti:

Rudolf Biermann
Tomáš Hoffman
Andrei Boncea

Koproducenti:

Česká televize / Jaroslav Kučera
Anna Kováčová

Scénář: Marek Epstein

Kamera: Jakub Šimůnek

Hudba: Vojtěch Lavička

Architekt: Henrich Boráros

Střih: Jan Daňhel

Zvuk: Radim Hladík jr., Jiří Melcher

Kostýmy: Zuzana Krejzková, Andrea Králová

Hrají:

Bolek Polívka - Stano

Marián Labuda - Roman

Vítězslav Holub - Jura

Jean Constantin - Somáli

Corina Moise - Bebetka

Vladimír Javorský - pošťák, ďábel, bůh

Oldřich Vlach – farář

Emanoil Florentina – Somálová

Jan Surmaj st. – Mihajli

dále hrají

Emiliya Gulyeva, Milan Šenki, Robert Šenki, Jan Surmaj ml., Petr Surmaj, Jan Pulo, Eva
Leinweberová, Jaromír Nosek, Miroslav Hanuš, Viliam Čonka, Berta Červeňáková,
Petr Janůj, Erika Cicková, Hana Kovaříková, David Šír, Josef Zeman a další

Natáčení: srpen – září 2006

Premiéra: 31. května 2007

Producenti

INFINITY

ČESKÁ TELEVIZE

Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie
Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

Mediální partneři

Partneři filmu

Distribuce

O FILMU

Za vznikem filmu stojí producentský tým, který je podepsán pod divácky velmi úspěšnými vieweghovskými adaptacemi - *Román pro ženy*, režie Filip Renč a *Účastníci zájezdu*, režie Jiří Vejdělek. *Román pro ženy* překonal v českých kinech návštěvnost šest set tisíc diváků, *Účastníci zájezdu* s téměř osmi sty tisíci diváky se stali nejnavštěvovanějším snímkem roku 2006.

Komedie *Roming* vznikla podle scénáře Marka Epsteina, který získal v roce 2004 první místo v scénářistické soutěži o Cenu Sazky pod názvem Amen Sam a první místo v národním kole mezinárodní scénářistické soutěže Hartley-Merill Prize.

V hlavních rolích se sešli dva držitelé Českých lvů - dvojnásobný laureát Bolek Polívka (Stano) oceněný za filmy *Zapomenuté světlo* a *Musíme si pomáhat* a Marián Labuda (Roman), který získal ČL za výkon ve filmu *Záhrada*. Syna Juru hraje talentovaný Vítězslav Holub.

Autorem hudby k filmu je Vojta Lavička, člen kapely Gipsy.cz, která získala v březnu 2007 cenu Anděl Allianz v kategorii Objev roku. Další členové skupiny se podíleli na nahrávání hudby k filmu.

Příběh

Roman (Marián Labuda) dal kdysi dávno kamarádovi slib, že až jejich děti dospějí, ožení se Romanův syn s jeho dcerou. Cesty rodin se rozešly. Po letech přichází dopis, nevěsta dosáhla dospělosti a je třeba dávný slib naplnit. Potíž je v tom, že Jura studuje vysokou školu, chodí s atraktivní blondýnou, ženit se nechce a už vůbec nestojí o děvče odkudsi ze slovenské vesničky, které v životě neviděl.

Po otcově naléhání nakonec souhlasí, že se pojede na tajemnou nevěstu podívat. Výprava, již velí tatínkův velmi svérázný kamarád Stano Zaječí (Bolek Polívka), se stane nepřetržitým sledem bláznivých i trochu nebezpečných dobrodružství. Stano má totiž v sobě nespoutanou duši věčného tuláka a neodolatelného dobrodruha. Na cestě tak přátelé zažijí množství komických příhod i dojemných situací, aby nakonec našli cestu především k sobě.

Komediální road-movie *Roming* o cestě tří mužů za tajemnou nevěstou, nabízí lákavý mix atraktivní situační komiky, laskavého humoru a typické človeciny v duchu nejlepších tradic české veselohry.

Rozhovor s Bolkem Polívkou

Jak by se dala charakterizovat postava Stana?

Stano miluje svobodu a také si vnitřní svobodu chce uchovat. Dnešní doba se byrokratizuje, jsme stále kontrolováni, omezováni v rychlosti – nejen na dálnicích, ale i v rychlosti občanské. Chce se po nás, abychom byli spořádaní, já tomu říkám, že se Evropa helvetizuje. Stano je sympatický tím, že svobodu prostě žije a to se mi krásně hraje. On navíc chápe svobodu postaru. Pro něj to znamená cestovat, kdy chci, kam chci - když se chci najíst, tak si utrhnu jablko a nezajímá mě, že je to náhodou cizí strom.

Jaká po těch letech, s tím, co máte odehráno a při množství scénářů, které jsou vám nabízeny, musí být role, aby vás zaujala?

Tady jsem se bavil už při čtení scénáře, což je strašně záladné, protože, když je scénář takto krásně napsaný, tak se taky může krásně pokazit, protože každý čeká, že z takového scénáře musí vzniknout dobrý film. Mně se moc líbí, že když se to nakonec povede, všichni říkají: oni to vlastně psali pro tebe! To mám vždycky radost.

Kromě krásného scénáře jste dostal i krásného partnera, Mariána Labudu. Jedním z nosných momentů filmu je vztah dvou nejen fyzicky, ale i povahově odlišných chlapíků Romana a Stana...

Ano, dalo by se říct, že já jsem takový vzdělaný a moudrý a on je ten pudově založený... Ale vážně. S Mariánem se moc dobře hraje, protože je to velký herec. A navíc obdivuji – ono se to na první pohled nezdá – jak hraje nádherně česky. My se spolu tak pošťuchujeme a pubertálně se trápíme, ale naše přátelství už trvá léta, takže jsem rád, že jsme si konečně mohli takto spolu zahrát.

Měli jste také některé scény, které pro vás byly obtížné?

Pro mě bylo těžké ponořit pana Labudu pod hladinu. On je prostě nepotopitelný. Já jsem ho měl v jedné scéně zachraňovat, ale on mi pořád vyplouval, a když máte

někoho zachraňovat, ale vynoříte se z vody později než ten zachraňovaný, tak to nepůsobí moc věrohodně.

Tvůrci si na vás vymysleli řadu nástrah. Pády, skoky, hoření, honičky... Na český film je to hodně akční. A já má strach z ohně, z vody, z výšek mám strach, dokonce i z vlastní ženy a dětí... Jsem vlastně plný různých strachů a když mám strach, začnu být protivný na své okolí. Takže tímto se omlouvám, pokud jsem byl protivný před nějakým pádem do vody, nebo skokem z paneláku do peřin, které se ovšem z výšky dvaceti metrů stávají tvrdší než beton.

Vašimi partnery byli ve většině rolí neherci. Jak se profesionálovi spolupracuje s lidmi, kteří nemají běžné profesní zkušenosti a návyky? Když se to s neherci umí, jsou většinou stejně dobří jako takzvaní herci, ne-li lepší, protože v sobě mají takovou štávu přirozenosti. Tady navíc byli vybráni nadaní lidé, kteří se často chovali, jako by kameře vůbec nevěděli a to je ctižádostí i všech profesionálních herců – působit dojmem, že tam kamera není.

Rozhovor s Mariánem Labudou

Jak byste charakterizoval postavu Romana, kterou ve filmu *Roming* hraje?

Sám jsem otec dvou synů, a proto mi byla ta postava blízká. Problémy, které člověk má se syny, jsou možná někdy větší, než s dcerami. U dcery je otcovství takové přirozenější, ale když se střetnou chlapi, otec a syn, jakoby na sebe narážely ty veličiny, které ve věku, kdy syn dospívá, jsou stále silnější. Proto kdykoliv dostanu nabídku hrát otce, zaujme mě. Při castingu mě režisér požádal, abych zkusil vytvořit vztah toho filmového tatínka k synovi. Když to takto někdo pojmenuje, vlastně pojmenuje to, co v sobě celý život nosím, jakýsi komplex, že přesně nevím, jak správně se syny komunikovat. Kdesi jsem četl o otci, který, aby se sblížil se synem, co už byl v chlapeckém věku, odjel s ním do africké divočiny, kde byli odkázáni jeden na druhého, spali pod širým nebem. A tohle vše jako by bylo obsaženo v postavě Romana. Tato role filmového otce byla pro mě jistým testem na otce v soukromí.

Pro Romanovu postavu jsou důležité dva vztahy – rodičovství a přátelství. Jsou to i pro vás hodnoty, na nichž se dá stavět?

Samozřejmě. Rozdíl je v tom, že přátelství je dobrovolnou záležitostí, člověk si je vybírá, synovství a otcovství je více dané. Vzpomínám, když jsem chodíval na třídní schůzky k mladšímu synovi, on se na mě vždy tak úzkostlivě díval a já mu říkal: Co se na mě tak díváš... i kdybys byl na vozíku, jsi můj syn... no tak mám prostě doma blbce, musím to akceptovat. Rodičovství je zavazující, ale musím říct, že takovým bonusem je, když se pak člověk stane dědečkem. Nedávno se mě můj pětiletý vnuk

zeptal, co to znamená být slavný. Vysvětloval jsem mu, že jsou to lidé, které všichni poznávají na ulici. Na závěr povídám: možná by ses divil, ale i já jsem docela slavný. Neviděli jste to zklamání malého chlapce: Ty, dědo. Jak můžeš být slavný, vždyť tebe kdykoliv přemůžu?

Ve filmu se v hlavních rolích setkáváte s Bolkem Polívkou. Před lety jste společně pracovali na filmu Král Ubu. Jaká byla vaše spolupráce tentokrát?

My jsme se spolu trávili každý celý filmovací den – pokud se Bolek neurazil a neodešel z karavanu. Za ty hodiny a hodiny jsme se jeden o druhém dozvěděli tolik, co - dovolím si tvrdit – o něm možná neví ani jeho žena. To čekání vás doslova nutí vracet se do minulosti, vzpomínat, hrabat se v tom, vymýšlet, fabulovat. A jako dva kolegové – baviči máte i tendenci jeden druhého zabavit.

Scénář vám připravil řadu náročných scén např. pod vodou nebo když prcháte při pytláčení. Která z filmových scén byla nejnáročnější?

Myslím, že na Slapech, kde jsme museli do tmavé, bahnité vody. Bylo to zrovna v době, kdy Bolek byl na mne uražený, nemluvil se mnou. Já jsem stál nad ním a jemu po kluzkém dně ujížděly nohy. A

tak urážka- neurážka, když si chtěl zachránit život, musel se mne zachytit a přitulit se ke mně. A jak byl blízko, ten den mi poprvé pošeptal do ucha: Děkuji ti Mariáne, že stojíš při mně!

Zažil jste i nějaké nepříjemné situace?

Když už si člověk myslel, že po všech těch živlech jako bouřka, vítr, voda, půjdeme do bytu, pan režisér tam nahnal snad sto tisíc much. A to tedy nebylo nic příjemného.

Vašeho filmového syna hraje Vítek Holub, který není profesionální herec. Jak se spolupracuje profesionálovi s partnery bez hereckých zkušeností, konkrétně v tomto případě?

Snažili jsme se ho s Bolkem neustále povzbuzovat a vytvořit mu dobré podmínky. On dokázal všechny požadavky velmi rychle v sobě zpracovat, do herecké profese se ponořil. Je to inteligentní chlapec, který to dobře zvládl.

Rozhovor s režisérem Jiřím Vejdělkem

S Markem Epsteinem se znáte ze studií i práce na seriálu *Redakce*. On je považován za novou hvězdu domácí filmové scenáristiky. Čím jsou jeho příběhy zajímavé, nové?

Poznali jsme se tak, že jsme oba seděli na velmi vážné famácké projekci nějakého velmi důstojného díla. Ze tmy se ozývaly dva smíchy, a když nás vyhodili, tak jsme se s Markem dohodli, že bychom spolu zkusili napsat scénář. Pak jsme se sešli při seriálu *Redakce* a nakonec přišla nabídka na *Roming*. Myslím, že máme společný smysl pro humor, zajímají nás podobné příběhy. Oba rádi balancujeme na hraně mezi legrací a vážností a rádi diváky dojmeme. On už ale není vycházející hvězda, ale svítící. Onehdy mi po internetu posílal recept na nakládání hermelín. Omylem to dal do kopie jednomu producentovi a ten mu hned druhý den volal, že dobrý, ať to trochu rozpracuje, že to berou. Už na to dostali grant. Cokoliv Marek napíše, trhají mu z ruky. Jsem rád, že jsem byl v té frontě první.

V čem je úskalí road-movie jako žánru, v němž s nadsázkou řečeno: někdo někam jede?

A to je právě to největší úskalí. Po natáčení *Účastníků zájezdu* jsem se zapřísáhl, že do autobusu už nevlezu ani jako cestující. A do *Romingu* jsme si vybrali ještě složitější dopravní prostředek – malou tatrovku, s níž Hanzelka a Zikmund sice objeli svět, ale narvat se do ní a kolem ní se štábem a kamerou a natočit nějaké herecké akce je samozřejmě složitě. A pak je tu další záležitost - hrdinové někam jedou, ale také někam musí dojet a my musíme někam přivést jejich příběh. My jsme si na sebe upletli bič, protože jsme chtěli finále, které by bylo adekvátní tomu vtipnému příběhu. A tak náš film vrcholí scénou, která pro realizaci v českém filmu není asi obvyklá a vůbec ne jednoduchá. Uvidíte v kině.

Jak vznikalo herecké obsazení *Romingu* - tedy především ústřední trojice Polívka – Labuda a neherce Holub?

Obsazení bylo samozřejmě dané tím, že scénář je o Romech, i když od počátku říkáme, že je to hlavně příběh o přátelství a taky o lásce. Předpokládalo naturščiky, dělali jsme několik velkých castingů na menší role. Hlavní úlohy jsou ale tak náročné, že bylo téměř jisté, že takový talent mezi neherci asi nejsme schopni nalézt. A pak už byla volba Bolka Polívky a Mariána Labudy jednoznačná. Bolek Polívka hraje postavu takzvaného bílého Roma, je v podstatě Čech, který by strašně chtěl být Romem a pan Labuda je zase takový nepovedený Rom. Trojici doplňuje Vít Holub, jehož jsme našli právě na castinzích. Scénář *Romingu* je napsán trochu odlišným stylem, než se psávali scénáře pro filmy třeba v 60. letech. Náš film vyžadoval neherce proto, že jsme potřebovali vytvořit romské prostředí. Text byl ale velmi precizní a náročný, nešlo využít princip, že zadám situaci a bude se improvizovat. Všichni se musí přesně držet

toho, co je napsáno, což je pro neherce složité. Na druhé straně v roli Romana, jehož hraje Marián Labuda, je řada scén, které jsou jen o pohledech, o vnitřním světě postavy a to by pro člověka bez hereckých zkušeností byla velmi těžká úloha.

Bolek Polívka je velmi výbušný typ herce se sklony k improvizaci – bylo těžké ho udržet v mezích vašich představ?

Já neobsazuju herce, abych je potlačoval. Mám rád herce, kteří v sobě mají jiskru, energii a já se jim společně s nimi jenom snažím usměrnit do správného koryta. Navíc tohle je možná nejsprostší role v dějinách českého filmu, ale měli jsme s Bolkem od počátku dohodu, že nechceme, aby sprostá slova z toho lezla, ale aby to byla taková hudba, typická pro postavu Stana. Myslím, že to nakonec funguje velmi dobře.

Postavy Bolka Polívky a Mariána Labudy tvoří záměrně fyzický i povahový kontrast. Jak jejich komunikace působila v okamžicích, kdy kamera nejela?

Stejně jako před kamerou se škádli i mimo a bavili tím štáb, až jsme někdy ztráceli pojem o tom, kdy jde o legraci a kdy je to vážně. Je pravda, že jejich postavy vycházejí z kontrastu – Roman Mariána Labudy je netypickým představitelem Roma, je klidný, až přemýšlivý. Naopak postava Bolka Polívky je tak plná temperamentu, že si s tím někdy neví rady, a proto se utíká ke komunitě, která je divoká, stejně jako on.

Ve fantazijní části filmu hrají větší role rumunští herci – jak se komunikuje režisérovi přes tlumočnicka?

No výborně. Já se snažím složitě popsat herci, jak se jeho postava dostala do situace, v níž je... a překladatelka to přeloží jednou větou... Já rád pracuji s herci trochu intimněji – v tom smyslu, že jsou uchráněni všech těch technických záležitostí, které probíhají okolo a já si s nimi jen v koutku špitám, co a jak. Tady to vůbec bylo těžké a s cizinci o to těžší, že do té intimity vstupuje navíc překladatel.

Roming je tak trochu akční hollywoodský film v českých podmínkách – výbuchy, požáry, kaskadéři, natáčení pod vodou ...

Hollywoodský film v českých poměrech to je trochu nadnesené, ale užili jsme si. Postupně nejen herci, ale i kaskadéři přestali zvládat všechno, co na ně bylo přichystáno. Máme tam skoky, pády, hoření. Osm minut filmu se odehrává v mlze – to byl naprosto nejhorší nápad, to jsem si měl zakázat. Došlo to tak daleko, že některé kaskadérské kousky musel dělat producent.

Rozhovor se scenáristou Markem Epsteinem

Natáčení jste navštěvoval a sledoval. Jaké prožívá autor pocity, když vidí ožít svůj příběh?

Pro mě je to velká atrakce, protože má fantazie funguje spíše v rámci nějakých vět a literatury a tam se odehrávají víc obrázky. Je to tak trochu jako když jdu do divadla.

Komunikovali jste v průběhu natáčení s režisérem Vejdělkem a nebo pro vás práce skončila napsáním textu a pak jste nechal režiséra, aby s ním naložil po svém?

Natáčení je taková dlažební kostka vyhozená ze sedmého patra: dá se to strašně těžko zastavit a může to taky bříknout o nějaký parapet a pak to dopadne úplně jinak, než jste zamýšleli. My jsme upravovali scény především v rámci realizace, když třeba některý den něco nejelo, nekouřilo nebo to bylo příliš drahé. Ale myslím, že jsme zachovali kostru danou literárním scénářem. Režisér Vejdělek má velký scenáristický dar a vidí věci, které já bych třeba přešel. Tím, že on musí scénář realizovat, tak ho také vidí ještě z jiného úhlu než já.

Proč vám spolupráce s Jirkou Vejdělkem dobře funguje?

Musím říct, že začátek spolupráce s Jirkou nebyl jednoduchý. Na FAMU jsme k sobě celkem záhy našli cestu, zjistili jsme, že máme společný pohled na humor i na některé životní situace, ale poznali jsme taky, že se nám spolu nepracuje dobře. Dokonce myslím,

že s Jirkou se nikomu nepracuje moc dobře, protože je hrozný puntičkář a věci mu musí zaklapávat. Až moc! Ale na druhé straně cítím, že je to dobře, že on to musí mít takto srovnané. Ve škole jsme zkoušeli vytvořit nějaký tvar jeho absolventáku, byli jsme úplně zničení, měli jsme sto padesát verzí. Pak nás život zavál k *Redakci* a pak k *Romingu*. Teď už taky pracujeme jinak, neplýtváme časem.

Předepsal jste Romanovi a Stanovi pár pikantních situací. Byly inspirovány nějakými skutečnými životními situacemi?

Myslím, že tam není žádná situace úplně vymyšlená. Moje zkušenost je, že když si něco úplně vymyslíte, tak to nefunguje. Proto je tam vždycky nějaký předobraz, něco, co mi někdo vyprávěl, nebo jsem zaslechl.

TVŮRCI A HERCI

Marek Epstein, scenárista

Bývalý atlet Slavie Praha, herec a nyní scenárista. Absolvent oboru scenáristika – dramaturgie na FAMU. Podle jeho scénářů byly natočeny televizní filmy *Iguo-Igua*, *Trosečníci* a některé díly seriálu *Redakce*.

Za scénáře *Rebarbora* a *Amen Sam / Roming* získal v letech 2003 a 2004 první místa v scenáristické soutěži o Cenu Sazky a vítězství v národním kole soutěže Hartley-Merrill Prize. Scénář k filmu *Rebarbora* nakonec natočila rumunská režisérka Ruxandra Zenide v rumunsko-švýcarské koprodukcii pod názvem *Ryna*. Film byl na 41. MFF Karlovy Vary přijat do soutěže Na východ od Západu. V Ceně Sazky 2006 získal druhé místo za scénář s názvem *Signál*. V současné době začíná režisér Jiří Vejdělek natáčet jeho další scénář *Václav*.

Marek Epstein debutoval rovněž jako spisovatel knižní prvotinou *Ohybač křížů*.

Jiří Vejdělek, režisér

Absolvent pražské FAMU vstoupil do celovečerní hrané tvorby úspěšně filmovou komedií podle bestselleru Michala Viewegha *Účastníci zájezdu*. Jeho dřívější snímky získaly řadu cen na prestižních studentských festivalech. Jako režisér patřil k strůjcům úspěchu tří řad televizního seriálu *Redakce*. Jiří Vejdělek byl nominován na televizní cenu Elsa 2005 v kategorii režie. *Účastníky zájezdu* vidělo v domácích kinech 800 tisíc diváků, film je v žebříčku celkové návštěvnosti divácky nejúspěšnějším titulem roku 2006.

Na MFF Tribeca v New Yorku 2006 získala herečka Eva Holubová ocenění za nejlepší ženský herecký výkon a porota udělila i speciální Cenu poroty pro celé herecké obsazení filmu *Účastníci zájezdu*.

Bolek Polívka, Stano

Jeden z nejpoblárnějších českých herců, který díky svému divadelnímu mistrovství získal i mezinárodní renomé. Absolvent JAMU, spoluzakladatel divadla Husa na provázku, získal popularitu i zahraniční věhlas díky mimořádným představením vycházejícím z pantomimy a pohybového divadla. Postupně se začal kromě divadla prosazovat i ve filmu a televizi. Pro Českou televizi vytvořil několik typů zábavných show – *Manéž Bolka Polívky*, *Bolkoviny*. Filmová práce představuje především dlouholeté souznění s významnými domácími režiséry různých generací. Polívkova spolupráce s nejvýznamnější režisérkou nové vlny 60. let, Věrou Chytilovou započala v roce 1981 na komedii *Kalamita* a přes snímky *Šašek a královna* (1989), *Dědictví aneb Kurvahošigutentag* (1992) nebo *Vyhánění z ráje* (2001) trvá až do současnosti v posledním filmu V. Chytilové *Hezké chvílky bez záruky* (2006), kde Polívka vytváří jednu z hlavních rolí. Spolupracuje i s další významnou legendou česko-slovenského filmu Jurajem Jakubiskem - *Sedím na konáři a je mi dobře* (1989), *Bathory* (2007) a je

klíčovým představitelem filmů Jana Hřebejka. Objevil se jeho filmech, *Pelíšky* (1999) i *Pupendo* (2003), snímek *Musíme se pomáhat* s Polívkou v hlavní roli získal nominaci na Oscara pro nejlepší zahraniční film. Polívka je dvojnásobným držitelem Českého lva za hlavní role ve filmech *Zapomenuté světlo* (1996, r. Vladimír Michálek) a *Musíme si pomáhat* (2000, r. Jan Hřebejk).

V poslední době jsme jej viděli v grotesce *Skřítek* (2005, r. Tomáš Vorel) nebo mezinárodně úspěšném snímku Bohdana Slámy *Šťěstí* (2005).

Marián Labuda, Roman

Původem slovenský herec si stále uchovává oblibu u českého publika, především díky řadě nezapomenutelných rolí, které vytvořil v českých filmech. Absolvent VŠMU a člen SND v Bratislavě pravidelně hostuje rovněž na českých divadelních scénách. Od počátku 80. let se objevuje ve filmových rolích československých a českých filmů. Nezapomenutelnou postavu šoféra Pávka vytvořil v komedii Jiřího Menzela *Vesničko má středisková* (1985), která byla nominována na Oscara pro nejlepší zahraniční film. S Jiřím Menzelem spolupracoval ještě na filmech *Konec starých časů*, *Žebrácká opera* i *Obsluhoval jsem anglického krále*. V roce 1995 získal Českého lva za herecký výkon ve vedlejší roli ve filmu *Záhada* (r. Martin Šulík). Viděli jsme ho také v adaptaci Jarryho předlohy *Král Ubu* (1996, r. F.A. Brabec), pohádkách *Lotrando a Zubejda* (1997, r. Karel Smyczek) nebo *Čert ví proč* (2003, r. Roman Vávra). Vytvořil role rovněž v televizních seriálech a inscenacích.

PRODUCENTI

INFINITY

INFILM

Producentství společnosti INFILM v osobě Rudolfa Biermanna a INFINITY v osobě Tomáše Hoffmana jsou podepsány pod několika divácky úspěšnými projekty uplynulých let. Producentství se podílely na komedii *Román pro ženy* (2005, r. Filip Renč), která získala Českého lva pro nejnavštěvovanější domácí snímek roku. V produkci společností vznikl film *Účastníci zájezdu* (2006, r. Jiří Vejdělek), oceněný na MFF Tribeca v New Yorku, který v českých kinech shlédlo téměř 800 tisíc diváků. V roce 2007 se společnosti podílely na filmech *Obsluhoval jsem anglického krále* (r. Jiří Menzel), produkovaly film *Romíng* a připravují akční snímek *Na vlastní nebezpečí* (r. Filip Renč) a komedii *Taková normální rodinka* (r. Patrik Hartl).

ČESKÁ TELEVIZE - CENTRUM DRAMATICKÉ, DIVADELNÍ A HUDEBNÍ TVORBY

Centrum pokrývá většinu dramatické tvorby České televize - tj. vyrábí televizní filmy, které se vysílají v neděli v hlavním vysílacím čase, a pondělní seriály. Dále se podílí na výrobě vybraných distribučních filmů. Zajišťuje přenosy divadelních představení, koncertů vážné i populární hudby, vyrábí cykly o divadle, knihách i hudbě, dokumenty o umění a osobnostech naší kultury.

V čele Centra stojí šéfdramaturg Ivan Hubač. Výrobu a ekonomiku centra mají na starosti dva šéfproducenti: šéfproducent hrané tvorby Jaroslav Kučera a šéfproducent divadelní a hudební tvorby Viktor Průša.

Od roku 2004 se centrum podílelo na výrobě následujících celovečerních filmů: *Milenci a vrazi*, *Indián a sestřička*, *Skřítek*, *Do blba!*, *Ještě žiju s věšákem*, *plácačkou a a čepicí*, *Šílení*, *Kráska v nesnázích*. „Je to mimořádná věc, nejen díky stylu, kterým je napsaná, ale i námětem. S hrdiny příběhu se okamžitě sžijeme a případná odlišná etnická příslušnost přestává hrát roli. Je to mimořádně lidské, otevřené a zábavné. Tématicky jde o hledání duše nebo, chceme-li, sebe sama – ne v abstraktní filosofické rovině, ale naopak ve velice reálné a pragmatické poloze. Málokdy se najde látka, která tak jasně směřuje do našeho teritoria. Takže krátce: tento film by měl být natočen, a jestli v tom Česká televize může být nápomocna, bude jí to sloužit ke cti,“ charakterizuje rozhodnutí České televize podílet se na vzniku *Romingu* dramaturg Jan Lekeš.

MEDIAPRO PICTURES

Společnost MediaPro Pictures se stala koprodukčním partnerem nového filmu *Roming*, v němž se kromě českých herců objeví i jeden z nejpopulárnějších rumunských herců Jean Constantin.

Pro společnost MediaPro Pictures je projekt pokračováním trendu mezinárodních koprodukcí, a to především se zaměřením na střední a východní Evropu.

„Jsme nadšeni, že můžeme spolupracovat v Jiřím Vejdělkem, jedním z nejúspěšnějších českých režisérů. Divácký úspěch jeho předchozího snímku *Účastníci zájezdu* nás přesvědčil k účasti na jeho dalším filmu,“ řekl Andrei Boncea, generální ředitel společnosti MediaPro Pictures.

Mezi tituly, na nichž se v uplynulém období společnost MediaPro Pictures podílela jako koproducent, patří například *The Wind in the Willows*, v hlavní roli s Bobem Hoskinsem, natočený ve spolupráci s BBC, *Joyeux Noel*, který získal nominaci na Oscara pro nejlepší zahraniční film nebo snímek *An American Haunting*, v hlavních rolích se Sissy Spacekovou a Donaldem Sutherlandem.

Rumunská produkční společnost MediaPro Pictures byla založena v roce 1998 a zaměřuje se na filmovou, televizní a reklamní tvorbu. Společně s MediaPro Studios tvoří významný evropský obchodní subjekt, který nabízí vysokou kvalitu služeb za příznivých ekonomických podmínek.

Společnost je součástí MediaPro corporation, jedné z největších společností v oblasti zábavního průmyslu ve východní Evropě, zaměřené na televizní vysílání, filmovou a videodistribuci, vydavatelské aktivity, internet nebo vzdělávací programy atd. Od roku 1998, kdy se stala jedním z leaderů rumunského trhu, společnost produkovala nebo byla koproducentem více než 50 filmů a stovek hodin původních televizních programů.

„Výroba filmů je důležitá, ale za ještě důležitější považujeme kontinuitu této produkce a také to, že vytváříme publikum pro naše produkty,“ říká Andrei Boncea.

V uplynulém roce se MediaPro Pictures dostala do popředí zájmu mezinárodních producentů filmů, televizních pořadů i reklam. Společnost spolupracovala se známými herci a režiséry jako Constantin Costa-Gavras, Franco Zeffirelli, Jeremy Irons, Michael Madsen, Andy Garcia, Dennis Hopper, Fanny Ardantová, Robert Carlyle.

Kontakt pro média

Uljana Donátová

uljana@donatova.com

603 701 242

fotografie v tiskové kvalitě

www.falcon.cz

a

press.hoffman.cz